

Żądania wnoszącej odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- przeprowadzenie rozprawy;
- orzeczenie, że Komisja Europejska winna zapłacić na rzecz wnoszącej odwołanie, w terminie 14 dni, kwotę 2 623 282,31 EUR powiększoną o odsetki w wysokości 6 % rocznie od kwoty 1 641 372,50 EUR od dnia 24 września 2007 r. oraz odsetki od kwoty 981 909,81 EUR od dnia 16 października 2007 r.;
- stwierdzenie, że Komisja Europejska jest zobowiązana do wyrównania wszelkich ewentualnych dodatkowych szkód poniesionych przez wnoszącą odwołanie w związku z nabyciem na aukcji w dniu 3 września 2007 r. partii towaru KUK459 oraz nabyciem na aukcji w dniu 17 września 2007 r. partii towaru KUK465;
- orzeczenie, że Komisja Europejska zobowiązana jest do zwrotu wnoszącej odwołanie kosztów postępowania poprzez dokonanie wpłaty na rzecz jej pełnomocnika w terminie 14 dni.

Zarzuty i główne argumenty

Odwołanie wymierzone jest przeciwko postanowieniu Sądu, na mocy którego Sąd odrzucił — ze względu na brak podstawy prawnej — skargę o odszkodowanie, zmierzającą do wyrównania domniemanej szkody poniesionej przez wnoszącą odwołanie ze względu na brak przeprowadzenia przez Komisję kontroli warunków wdrażania aukcji ciągłych dotyczących odsprzedaży zbóż na rynku wspólnotowym — w tym wypadku kukurydzy pochodzącej z zasobów węgierskiego organu interwencyjnego.

Wnosząca odwołanie twierdzi, że błędne jest stanowisko Sądu, według którego Komisji nie można zarzucić postępowania niezgodnego z prawem, gdyż przywołane przez Sąd orzecznictwo ⁽¹⁾ nie znajduje zastosowania do niniejszej sprawy.

Według wnoszącej odwołanie, wbrew temu, co stwierdził Sąd, z właściwych przepisów ⁽²⁾ wynika, że organizowanie aukcji ciągłych dotyczących odsprzedaży zbóż pochodzących z zasobów organów interwencyjnych państw członkowskich należy do kompetencji Komisji. Komisja posiada w tym względzie kompetencje decyzyjne, ale również spoczywa na niej obowiązek przeprowadzania kontroli ⁽³⁾. Wskazane organy interwencyjne nie dysponowały nigdy w tej kwestii jakąkolwiek swobodą działania.

Wnosząca odwołanie podnosi, że spoczywający na Komisji obowiązek przeprowadzania kontroli ma na celu nie tylko ochronę interesów finansowych Unii, ale także ochronę interesów poszczególnych uczestników rynku. Wyjaśnia ona, że w rozporządzeniu nr 884/2006 ⁽⁴⁾ skonkretyzowano obowiązek przeprowadzania kontroli w ten sposób, że wszystkie zasoby interwencyjne winny być kontrolowane przynajmniej raz w roku przez agencje płatnicze, w celu zbadania, czy są one należycie przechowywane i czy ich stan nie uległ uszczupleniu, przy czym kopię protokołu z kontroli należy następnie przekazać Komisji. Wnosząca odwołanie twierdzi, że w niniejszej sprawie przepisy te zostały rażąco naruszone.

Zdaniem wnoszącej odwołanie Komisja dopuściła się kwalifikowanego i poważnego naruszenia swych obowiązków, odstępując od wykonania swych kompetencji kontrolnych przed przeprowadzeniem spornej aukcji.

Ponadto wnosząca odwołanie utrzymuje, że Sąd dopuścił się uchybienia proceduralnego, polegającego na dokonaniu błędnej kwalifikacji przedstawionych przez wnoszącą odwołanie faktów bez przeprowadzenia postępowania dowodowego i rozprawy.

- (1) Wyrok Trybunału z dnia 1 stycznia 2001 r. w sprawie C-247/98 Komisja przeciwko Grecji, a także wyrok Sądu z dnia 13 listopada 2008 r. w sprawie T-224/04 Włochy przeciwko Komisji.
- (2) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż (Dz.U. L 270, s. 78).
- (3) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz.U. L 209, s. 1).
- (4) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 884/2006 z dnia 21 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 w odniesieniu do finansowania przez EFRG środków interwencyjnych w postaci składowania w magazynach państwowych i księgowania transakcji składowania w magazynach państwowych przez agencje płatnicze państw członkowskich (Dz.U. L 171, s. 35).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof (Austria) w dniu 30 września 2011 r. — ÖBB-Personenverkehr AG, inni uczestnicy: Schienen-Control Kommission und Bundesministerin für Verkehr, Innovation und Technologie

(Sprawa C-509/11)

(2012/C 13/08)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: ÖBB-Personenverkehr AG

Inni uczestnicy: 1) Schienen-Control Kommission

2) Bundesministerin für Verkehr, Innovation und Technologie

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 30 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia (WE) nr 1371/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. dotyczącego praw i obowiązków pasażerów w ruchu kolejowym ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że organ krajowy odpowiedzialny za egzekwowanie przepisów tego rozporządzenia jest uprawniony do wskazania przedsiębiorstwu kolejowemu, którego warunki przyznawania odszkodowań za koszt biletu nie spełniają kryteriów określonych w art. 17 tego rozporządzenia, w sposób

wiążący konkretnej treści warunków przyznawania odszkodowań, które przedsiębiorstwo to ma stosować, nawet wtedy, gdy prawo krajowe przyznaje mu jedynie możliwość uznania tego rodzaju warunków przyznawania odszkodowań za bezskuteczne?

- 2) Czy art. 17 rozporządzenia (WE) nr 1371/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. dotyczącego praw i obowiązków pasażerów w ruchu kolejowym należy interpretować w ten sposób, że przedsiębiorstwo kolejowe może wyłączyć zobowiązanie do zapłaty odszkodowania w przypadkach siły wyższej bądź to w drodze zastosowania per analogiam podstaw wyłączenia odpowiedzialności określonych w rozporządzeniach (WE) nr 261/2004, (UE) nr 1177/2010 lub (UE) nr 181/2011 bądź też poprzez zastosowanie podstaw zwolnienia z odpowiedzialności zawartych w art. 32 ust. 2 przepisów ujednoczonych o umowie międzynarodowego przewozu osób i bagażu kolejami (CIV, załącznik I do rozporządzenia) również w razie zaistnienia okoliczności uzasadniających przyznanie odszkodowania?

(¹) Dz.U. L 315, s. 14

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Hannover (Niemcy) w dniu 13 października 2011 r. — Laurence Prinz przeciwko Region Hannover

(Sprawa C-523/11)

(2012/C 13/09)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgericht Hannover

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Laurence Prinz

Strona pozwana: Region Hannover

Pytanie prejudycjalne

Czy ma miejsce nieuzasadnione z punktu widzenia prawa wspólnotowego ograniczenie przyznanego obywatelom Unii przez art. 20, 21 TFUE prawa do swobodnego przemieszczania się i pobytu, jeżeli obywatelce niemieckiej, która ma stałe miejsce zamieszkania w kraju i pobiera naukę w placówce edukacyjnej w państwie członkowskim Unii Europejskiej, stypendium edukacyjne jest przyznawane zgodnie z Bundesausbildungsförderungsgesetz (ustawą federalną o wspieraniu edukacji, „BAföG”) na pobieranie nauki w tej zagranicznej placówce jedynie na okres roku, ponieważ w momencie rozpoczęcia pobytu za granicą nie miała ona miejsca stałego zamieszkania w kraju od co najmniej trzech lat?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Hamburg (Niemcy) w dniu 20 października 2011 r. — Novartis Pharma GmbH przeciwko Apozyt GmbH

(Sprawa C-535/11)

(2012/C 13/10)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Landgericht Hamburg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Novartis Pharma GmbH

Strona pozwana: Apozyt GmbH

Pytanie prejudycjalne

Czy pojecie „wyprodukowane” zawarte w pkt 1 zdanie pierwsze załącznika do rozporządzenia (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. ustanawiającego wspólnotowe procedury wydawania pozwoleń dla produktów leczniczych stosowanych u ludzi i do celów weterynaryjnych i nadzoru nad nimi oraz ustanawiającego Europejską Agencję Leków (¹) obejmuje również takie procesy, w przypadku których częściowe ilości opracowanych i produkowanych według wymienionych tam procedur gotowych produktów leczniczych są według recepty i zgodnie z zaleceniem lekarza przelewane do innego pojemnika, jeżeli wskutek tego nie zostaje zmieniony skład produktu leczniczego, a więc w szczególności wytwarzanie gotowych zastrzyków w postaci strzykawek, które zostały wypełnione lekarstwem dopuszczonym na podstawie rozporządzenia?

(¹) Dz.U. L 136, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Wien (Austria) w dniu 20 października 2011 r. — Bundeswettbewerbsbehörde przeciwko Donau Chemie AG i in.

(Sprawa C-536/11)

(2012/C 13/11)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberlandesgericht Wien

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Bundeswettbewerbsbehörde

Strony pozwane: Donau Chemie AG, Donauchem GmbH, DC Druck-Chemie Süd GmbH & Co KG, Brenntag Austria Holding GmbH, Brenntag CEE GmbH, Ashland-Südchemie-Kernfest GmbH, Ashland Südchemie Hantos GmbH